

२०७३ कार्तिक २९ सोमबार १४-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- दुनियाँमा अरू कसैको डर नभए पनि बाबाको डर अवश्य हुनुपर्छ, डर मान्नु मतलब
पाप कर्मबाट बच्नु।”

प्रश्न:- बाबाले हरेक बच्चालाई आफ्नो जाँच गर्ने (चार्ट राख्ने) श्रीमत किन दिनुहुन्छ ?

उत्तर:- किनकि ईश्वरीय काइदा धेरै कडा छ। यदि ब्राह्मण बनेर सानो-सानो भूल भइरहन्छ भने धेरै कडा सजाय खानुपर्ने हुन्छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- आफ्नो रजिस्टर राख। यदि कुनै पनि पुरानो हिसाब-किताब बाँकी रह्यो भने सजाय खाएर थोरै प्राप्ति गर्नेछौ। अब महाविनाशको समय धेरै नजिक छ। त्यसैले आफ्नो सबै हिसाब-किताब योगबलद्वारा चुक्ता गर।

ओम् शान्ति। बाबाको यादमा त बच्चाहरू आफैं रहन्छन्। घरी-घरी भन्ने पनि आवश्यकता रहँदैन। बाबाको निर्देशन छ- हिँड्दा-डुल्दा, उठ्दा-बस्दा बाबालाई याद गर्नु भन्ने रावण जसले तिमीलाई पतित बनाइदिएको छ, त्यसमाथि जित प्राप्त गर्छौ। तिमीलाई कुनै हतियार आदि दिइँदैन, केवल योगबलद्वारा तिमीले रावणमाथि जित प्राप्त गर्छौ। विजयी हुनु छ अवश्य र संगममा नै प्राप्त गर्छौ, जब रावण राज्य खतम भएर रामराज्यको स्थापना हुन्छ। बाबाले हिंसा त कहिल्यै सिकाउन सक्नुहुन्न। देवताहरूको हो नै अहिंसा परमोधर्म। दुनियाँले यो जान्दैनन्- वहाँ काम कटारीको हिंसा हुँदैन। जो कल्प पहिले निर्विकारी बनेका थिए, उनीहरूले नै तिम्रो कुरालाई मान्छन्। अहिले तिमी युद्धको मैदानमा छौ। गायन पनि गरिएको छ शिव शक्ति सेना। तिमी हौ गुप्त योद्धा, हरेकले आफ्नो लागि गरिरहेको छ। मायाजित जगतजित बन्नु छ। तिमीले आफ्नो लागि गर्छौ, मतलब आफ्नो देशको लागि गर्छौ। यसमा जसले राम्रोसँग पुरुषार्थ गर्छ, उसले नै पाउँछ। जसले ५ विकारमाथि जित प्राप्त गर्छ, उही जगतजित बन्छ, अरू कुनै चीजमाथि जित पाउने होइन। तिम्रो हो नै रावण राज्यमाथि जित प्राप्त गर्नु अर्थात् दैवीगुण धारण गर्नु। दैवीगुण धारण नगरेसम्म सत्ययुगमा जान सक्दैनौ। त्यसैले आफैंसँग सोध्नु छ- कहाँसम्म मैले दैवीगुण धारण गरेको छु ? दैवीगुण धारण गर्नु मतलब रावणमाथि जित प्राप्त गर्नु। भन्दछन् रामराज्य थियो, एक रामले मात्रै त राज्य गरेनन् होला ? प्रजा पनि त हुन्छन्। यहाँ राजा, रानी तथा प्रजा सबैले रावणमाथि जित प्राप्त गरिरहेका छन्। दैवीगुण धारण गरिरहेका छन्। दैवी गुणमा खानपिन, बोलाइ, गराइ सबै शुद्ध पवित्र हुन्छ। हर कुरामा सत्य बताउनु छ। बाबा हुनुहुन्छ नै सत्य। त्यसैले यस्तो बाबासँग कति सत्य बन्नुपर्छ। यदि सच्चा बन्दैनौ भने कति खराब गति हुन्छ। गति त उच्च पाउनुपर्छ। नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्नु छ। भनिन्छ पनि- तिम्रो गति मत तिमीले नै जान। बाबाले जुन मत दिनुहुन्छ, त्यसबाट कति उच्च गति हुन्छ। सर्वोच्च बाबाले सबैभन्दा उच्च गति प्राप्त गराउनुहुन्छ। अब श्रीमतमा चलेर दैवीगुण धारण गर्नु छ। जन्म-जन्मान्तरको पाप योगबल बिना काट्न सक्दैनौ। यसको लागि यादको यात्रा धेरै राम्रो हुनुपर्छ। याद राम्रो रहन्छ- अमृतबेला। त्यतिबेला वायुमण्डल राम्रो हुन्छ। दिनमा पनि कुनै समय मिल्नो भने बस, तर अमृतबेला जस्तो समय हुँदैन। हाम्रो कुरा गुप्त छ। अंग्रेजीमा भनिन्छ- “वी आर एट वार” हाम्रो युद्ध छ रावणसँग। यो हो नम्बरवन दुस्मन। राम सम्प्रदायले रावण सम्प्रदायमाथि विजयी बने, श्रीमतद्वारा। बाबा सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ नि। दुनियाँ त बिचारा यस समय घोर अन्धकारमा छन्। उनीहरूलाई थाहा

२०७३ कार्तिक २९ सोमबार १४-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन नै छैन- हामीले हार खायौं। मायासँग हारेमा हार हुन्छ। माया केलाई भनिन्छ- यो पनि कसैले जान्दैन। सारा लंकामा रावणको राज्य थियो। शास्त्रहरूमा भक्ति मार्गका कति दन्त्यकथाहरू लेखिदिएका छन्, जुन जन्म-जन्मान्तर पढेका छन्। अहिले पनि भन्छन्- शास्त्र त अवश्य पढ्नुपर्छ। जसले पढ्दैन, उसलाई नास्तिक भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- शास्त्र पढ्दा-पढ्दा सबै नास्तिक बनेका छन्। यो कुरा बच्चाहरूले राम्रोसँग बुझाउनुपर्छ- दुनियाँ जब सतोप्रधान थियो, त्यतिबेला स्वर्ग भनिन्थ्यो। फेरि ८४ जन्म लिँदा-लिँदा अहिले पतित तमोप्रधान बनेका छौ। अब फेरि पावन कसरी बन्ने? बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने सतोप्रधान पावन बन्छौ, अरू कुनै पनि देहधारीलाई याद नगर। कसैलाई गुरु नबनाऊ। भनिन्छ- गुरु बिना घोर अन्धकार। अनगिन्ती गुरु छन्। तर सबै अन्धकारमा लैजानेवाला हुन्। बाबा भन्नुहुन्छ- ज्ञान सूर्य जब आउनुहुन्छ, तब घोर अन्धकार दूर हुन्छ। संन्यासी हुन त पावन बन्छन्, तर जन्म त विकारबाट नै लिन्छन् नि। देवी-देवता त विकारबाट पैदा हुँदैनन्। यहाँ सबैको शरीर विकारी पतित छ। बाबा यस्तो विकारी पतित कपडा साफ गर्नुहुन्छ। आत्मा पवित्र बनेपछि फेरि शरीर पनि राम्रो मिल्छ। त्यसको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ। आफ्नो जाँच राख्नु छ- मबाट कुनै खराब काम त हुँदैन। ईश्वरीय काइदा पनि कडा छन्। कुनै खराब काम गरेमा त्यसको सजाय धेरै कडा मिल्छ। महाविनाशको समय हो। सबै हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ- योगबलद्वारा। यदि चुक्ता नगरे सजाय खानुपर्छ। फेरि भनिन्छ पनि- सजाय अनि कम प्राप्ति। प्राप्ति त सबैलाई मिल्नु छ। मुक्ति र जीवनमुक्तिको प्राप्ति सबैलाई दिन्छु। कसैलाई पास विद् अनर, कसैलाई सजाय मिल्नेछ फेरि थोरै प्राप्ति हुन्छ, बेइज्जतीपूर्वक। तख्तमा त उनीहरू बस्न सक्दैनन्। कुनै पनि खराब काम गरेमा बेइज्जती हुन्छ, त्यो पनि बाबाको अगाडि। शिवबाबा बस्नुभएको छ नि। तिमीलाई साक्षात्कार गराउनुहुन्छ- तिमी यसमा थियौ, तिमीलाई कति सम्झाएको थिएँ। अहिले म सम्पूर्ण (ब्रह्मा)मा छु। तिमी बच्चीहरू सम्पूर्ण बाबाको पासमा जान्छौ। उनीद्वारा शिवबाबाले निर्देशन आदि दिनुहुन्छ नि। तिमीलाई बाबाले साक्षात्कार गराउनु हुनेछ- यिनमा बसेर तिमीलाई कति पढाएको थिएँ, सम्झाएको थिएँ- दैवीगुण धारण गर, सेवा गर। कसैको निन्दा नगर। तिमीले फेरि पनि यो काम गर्नु, अब खाऊ सजाय। जति-जति पाप गरेका छौ, सजाय खानुपर्छ। कसैले धेरै सजाय खान्छन्, कसैले कम। उनीहरूमा पनि नम्बरवार हुन्छन्। जति हुन सक्छ योगबलद्वारा विकर्मलाई काट्दै रहनु छ। यो सबैभन्दा ठूलो फिक्क बच्चाहरूले राख्नु छ- म सम्पूर्ण पक्का सुन कसरी बनूँ? उठ्दा-बस्दा यही बुद्धिमा रहोस्। जति याद गच्छौ, त्यति उच्च पद पाउँछौ। मायाको तुफानहरूको पर्बाह गर्नु छैन, जति समय मिल्छ बाबालाई याद गर्नु छ। मलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ। बाबालाई याद गरेमा पाप काटिदै जान्छ। कुनै पनि पाप गर्नु हुँदैन। नत्र सयगुणा बन्छ। माफी लिएनौ भने फेरि वृद्धि हुँदै हुँदै सत्यानाश हुन्छ। पाप पछाडि पाप मायाले गराइरहन्छ। बेहदको बाबासँग बेइज्जती हुन्छ। यो पनि धेरैलाई थाहा हुँदैन। बाबाले सदैव सम्झाउनु हुन्छ, यस्तो सम्झ- शिवबाबाले मुरली चलाउनुहुन्छ। शिवबाबाले निर्देशन दिनुहुन्छ, त्यसैले याद पनि रहोस्, डर पनि रहोस्। धेरै पाप गरिरहन्छन्। साफ बोल्नुपर्छ- बाबा मबाट यो भूल भयो। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- पापहरूको बोझ शिरमा धेरै छ। जे जति गरेका छौ, त्यो बताऊ। सत्य बताउनाले आधा कम हुन्छ।

२०७३ कार्तिक २९ सोमबार १४-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबाले सम्भाउनुभएको छ- जो नम्बरवन पुण्य आत्मा बन्छन्, उनै फेरि पाप आत्मा पनि नम्बरवन बन्छन्। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- तिम्रो धेरै जन्मको पनि अन्त्यको जन्म हो। तिमी पुण्य आत्मा थियौ, तिमी नै अब पाप आत्मा बनेका छौ, फेरि पुण्य आत्मा बन्नु छ। आफ्नो कल्याण त गर्नु छ। यहाँ तिमीले टाउको टेक्ने पनि आवश्यकता छैन, केवल बाबालाई याद गर्नु छ। हुन त यी पनि बुजुर्ग छन्, नमस्ते गर्छन्। बच्चाहरूले घरमा घरी-घरी नमस्ते कहाँ गर्छन् र। एक पटक नमस्ते गर्नु फेरि जवाफमा पनि गरिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमिले मलाई ठूलो सम्भेर नमस्ते गर्छौ, म फेरि तिमिलाई विश्वको मालिक सम्भेर नमस्ते गर्छु। अर्थ छ नि। मनुष्य त राम-राम भनिदिन्छन् तर अर्थ केही बुझ्दैनन्। वास्तवमा राम अर्थात् शिवबाबा। राम ती रघुपति होइन, यहाँ राम निराकार हुनुहुन्छ। उहाँको नाम हो शिवबाबा। शिवको अगाडि कसैले यस्तो भन्दैन- म रामको पूजा गर्छु। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ, तिमी मन्दिरहरूमा गएर सम्भाऊ- यी पनि मनुष्य थिए। तिमिले यिनीहरूको अगाडि गएर महिमा गाउँछौ- हजुर निर्विकारी, सर्वगुण सम्पन्न, हामी पापी नीच हौं। यो तन पनि मनुष्यको हो र त्यो तन पनि मनुष्यको हो तर उनमा दैवीगुण छ, त्यसैले देवता हुन्। तिमिले स्वयं भन्दछौ- हामीमा आसुरी गुण छन्, त्यसैले बाँदर हौं। चेहरा दुवैको उस्तै छ। चरित्रमा फरक छ। पहिले शिरताज थिए। अहिले ताज नै छैन, गरिब पनि बनेका छन्। बाबा पनि यहाँ नै आउनुहुन्छ, जहाँ स्वर्ग बनाउनु छ, वहाँ बाबा आउनुहुन्छ नि। भनिन्छ- कलंगी अवतार, कति कलंक लगाएका छन्। यदि अरू धर्मकाले पनि केही भन्छन्, उनले पनि हिन्दूलाई अनुसरण गर्छन्। पत्थरबुद्धि हुनाले मलाई पनि ढुंगा-माटोमा भनिदिन्छन्। बाबालाई चिनेकै छैनन्- बाबा यिनमा प्रवेश गरेर कति शिरताज बनाउनुहुन्छ। कति सेवा गर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो तिमिले ग्लानि गर्छौं। म तिमिलाई स्वर्गको मालिक बनाउँछु। तिमिले कति अपकार गर्छौं। रावणले तिम्रो मत कति बिगारेको छ। खराब गति भएको छ, त्यसैले बोलाउँछन् पतित-पावन आउनुहोस्। कति सहज सम्भाउनुहुन्छ। फेरि पनि कति बच्चाहरूले बिर्सिन्छन्। योग छैन भने धारणा पनि हुँदैन। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- बाँधेलीहरूले सबैभन्दा धेरै याद गर्छन्। शिवबाबाको यादमा सहन पनि गर्छन्। हिन्दूहरू जो देवी-देवता बन्नेवाला छन्, उनै यहाँ आउँछन्। आर्य समाजीले त देवताहरूको मूर्तिलाई मान्दैनन्। वृक्षको अन्तिममा हाँगा छन्, २-३ जन्म पनि मुस्किल हुन्छन्।

धेरैले सम्भन्छन्- विकार विना दुनियाँ कसरी चल्छ ? अरे देवताहरूलाई सम्पूर्ण निर्विकारी भनिन्छ नि। यो पनि कसैलाई थाहा छैन- वहाँ विकार नै हुँदैन। कल्प पहिलेकाले भट्ट बुझ्दछन्। गायन पनि छ, भगवानुवाच- काम महाशत्रु हो। तर भगवान्ले कहिले भन्नुभएको थियो ? यो कसैलाई थाहा छैन। अहिले तिमी बच्चाहरू जगतजित बनिरहेका छौ। तर उच्च पद पाउनको लागि मेहनत गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर केवल बुद्धियोग मसँग लगाऊ। अब बाबाको बनेका छौ, त्यसैले बाबासँग प्रेम हुनुपर्छ। बाँकी अरूसँग काम गर्नको लागि प्यार राख्नु छ। बुद्धिमा यो ख्याल राख्नु छ- बिचारालाई स्वर्गवासी कसरी बनाऊ ? सच्चा यात्रामा चल्ने युक्ति कसरी बताऊ ? त्यो हो शारीरिक यात्रा, जुन जन्म-जन्मान्तर गर्दै आयौं। यो एकै यादको यात्रा हो। अब हाम्रो ८४ जन्म पूरा भयो, फेरि सत्ययुगको इतिहास दोहोरिनु छ। पतित त घर जान सक्दैन। पावन बनाउनको लागि पतित-पावन बाबा चाहिन्छ। हुन त संन्यासी पावन बन्छन् तर फर्केर जान

२०७३ कार्तिक २९ सोमबार १४-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन सक्दैन । सबैलाई लैजानेवाला बाबा नै हुनुहुन्छ । बाबा आएर सबैलाई रावणबाट छुटाएर मुक्त गरिदिनुहुन्छ । सत्ययुगमा दुःख दिनेवाला कुनै चीज हुँदैन । नाम नै छ सुखधाम । यो हो दुःखधाम । त्यो क्षीरसागर, यो हो विषय सागर ।

अहिले तिमीलाई थाहा छ— स्वर्गमा कति सुख, आरामसँग रहन्छन् । क्षीर सागरबाट निकलेर विषय सागरमा कसरी आउँछौं, यो कसैले जान्दैनन् । बाबा सम्भाउनु हुन्छ— श्रीमतमा चलनु छ फेरि जवाफदार उहाँ हुनुहुन्छ । श्रीमतले भन्छ— ठीक छ जाऊ, बच्चाहरूलाई सम्हाल । उनलाई भूँ-भूँ गर्दै गर, केही न केही कल्याण हुनेछ । स्वर्गमा त आउँछन् । बाबा आएर नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बनाउनुहुन्छ— २१ जन्मको लागि । यो पनि तिम्रो बुद्धिमा छ । मनुष्यले त केही पनि जानेका छैनन् । यिनले पनि पहिले केही जानेका थिएनन् । जसरी यिनको ८४ जन्म भनिन्छ— “तत् त्वम्” । यिनले पनि राजयोग सिकिरहेका छन् । तिमी हौ राजऋषि । ती हुन् हठयोग ऋषि । तिमी गृहस्थ व्यवहारमा रहेर राजाई प्राप्त गरिरहेका छौ । तिमीहरू सबै शरणागति हुन आएका हौ नि । कसैले सम्भन्छन्— हामी त स्वर्गमा बसेका छौं । दुनियाँमा मायाको पम्प छ । जबसम्म नर्कको विनाश हुँदैन, तबसम्म स्वर्ग कसरी हुन सक्छ ? मायावी पुरुषले यसलाई नै स्वर्ग सम्भरेर बसेका छन् । बाबालाई नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न कति मेहनत लाग्छ । पूरा नर्कवासी छन् । स्वर्गवासी बन्दै बन्दैनन् । बाबाले कति प्यारसँग सम्भाउनु हुन्छ ।

मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! रावणमाथि जित प्राप्त गरेपछि नै जगतजित बन्छौ । त्यसको लागि पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस्तो कुनै काम गर्नु हुँदैन, जसले गर्दा बेइज्जती होस् । सजाय खानु परोस् । मायाको तुफानको पर्बाह नगरी जति समय मिल्छ, बाबालाई याद गर्नु छ । एक बाबासँग सच्चा-सच्चा लभ राख्नु छ ।
- २) आफ्नो उच्च गति बनाउनको लागि सच्चा बाबासँग सच्चा रहनु छ । कुनै पनि कुरा लुकाउनु हुँदैन ।

वरदानः— साक्षीपनको सीटद्वारा परेशानी शब्दलाई समाप्त गर्ने मास्टर त्रिकालदर्शी भव

यस ड्रामामा जे हुन्छ त्यसमा कल्याण भरिएको छ । के, किनको प्रश्न समझदारको मनमा उठ्न सक्दैन । नोक्सानमा पनि कल्याण भरिएको छ, बाबाको साथ र हात छ भने अकल्याण हुन सक्दैन । यस्तो शानको सिटमा रह्यौ भने कहिल्यै परेशान हुन सक्दैनौ । साक्षीपनको सिटले परेशानी शब्दलाई खतम गरिदिन्छ, त्यसैले त्रिकालदर्शी बनेर प्रतिज्ञा गर— न परेशान हुनेछु, न परेशान गर्नेछु ।

स्लोगनः— आफ्ना सर्व कर्मेन्द्रियहरूलाई अर्डर प्रमाण चलाउनु नै स्वराज्य अधिकारी बन्नु हो ।